

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ — ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ. Ένταῦθα ἑτησίᾳ Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἔν γένει χρυσᾷ Φρ. 14. ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἔν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρώνονται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνέγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ πρὸ πολλοῦ ἀναμενομένη ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως διαρρώσεως τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως Γάμου τοῦ πρίγκιπος Δημητρίου Ροδοκανάκη, ἐξεδόθη ἐσχάτως. Θεωροῦμεν καλὸν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν ὁλόκληρον ὅπως παύσωσιν αἱ παρεξηγήσεις καὶ ἀποδειχθῇ πόσον δικαίως ἀπήτει τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων του ὁ αἰτήσας τὴν σύνταξιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως.

Ἄριθ. 1010

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἰω. Καφοπούλου Προεδρεύοντος τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, Ἰω Βελιμέζη Εἰσηγητοῦ καὶ Ν. Φιλίνη Παρέδρου ἀπόντος τοῦ ἑτέρου δικαστοῦ τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν Γ. Διοβουνιώτου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 5 Ἰουλίου 1895 παρόντων τοῦ τε Εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Γ. Γεράρδη κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀνκπληρωτῶν καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Γιαν. Κωντζιλιέρη ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς αἰτήσεως. Τοῦ αἰτούντος Πρίγκιπος Δημητρίου Ροδοκανάκη κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως παραστάντος μετὰ τῶν πληρεξ. του δικηγόρων Κωνσταν. Σαλταμπάση καὶ Σ. Μάτση.

Ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1895 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο αἰτήσεώς του ἐξέθελεν ὅτι, νυμφευθεὶς ἐν Ἐρμουπόλει κατὰ τὴν 4 Ἰουνίου (ε. ε.) μετὰ τῆς Εὐθυμίας Λαζ. Σαμοθράκη, Σακελλαρίου καὶ συμμορφωθείς πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα Ἀστυκὸν Νόμον καὶ ἰδίως πρὸς τ' ἄρθρα 13 καὶ 14 ἐδήλωσε τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου του ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως ὡς ληξίαρχον διότι καίπερ ἄλλοδαπὸς ἦτο ὑπήκοος Ἀγγλος ὤφειλεν νὰ τελέσῃ καὶ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμον, ἐπομένως ὤφειλε νὰ δηλώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ληξίαρχου τῆς περιφέρειας ἐνθα ἐτελέσθη. Ἐνῶ δὲ ἐδήλωσε τὸ ὄνομα του ὡς ἐξῆς «ὁ Πρίγκηψ Δημήτριος Ι. Ροδοκανάκης Ἀγγλος τὴν πατρίδα ἐνομφεθῆ τὴν κλπ.» ἐπὶ τῇ ἀδελώσει του δὲ ταύτη συνετάχθη ἡ ληξιαρχικὴ πράξις παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δημάρχου καὶ ὑπε-

γράφη αὐτὴ παρὰ τοῦ αἰτούντος καὶ τῆς συζύγου του, τῶν μαρτύρων Ἀναστ. Σπουργίτη καὶ Γ. Χρισίδου καὶ τοῦ ἱερέως Ἐμμ. Βλυσίδου, ὁ Δήμαρχος ὡς ληξίαρχος διέγραψε τὴν λέξιν «Πρίγκηψ» ὡς καὶ τὰς λέξεις «Ἀγγλος τὴν πατρίδα» προσθεὶς τὴν πατρίδα Ἐρμουπολίτης ἐπομένως δικαιοῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου νὰ ζητήσῃ τὴν διορθωσιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως παρὰ τοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας. Ἐπειδὴ ὁ τίτλος τοῦ Πρίγκιπος ἀνεγνωρίσθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον εἶναι γνωστὴ ἡ ταυτότης του ἐν Ἀγγλίᾳ ἢς διχτελεῖ ὑπήκοος. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλάδι οὐδεμία ἀρχὴ ἠρνήθη ν' ἀναφέρῃ ἐν τοῖς ἔγγραφοις αὐτῆς τὴν ἰδιότητα ὑπ' ἣν ἀναφέρθη ἀποδείξεις δὲ περὶ τούτου ἐπικαλεῖται καὶ ἐπισυναπτει 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 545 ληξιαρχικὴν πράξιν τοῦ ληξίαρχου Ἀθηνῶν τῆς 27 Ἰουλίου 1884 ἐν ἣ ἀναφέρεται «ἐνεφανίσθη ὁ Πρίγκηψ Δημήτριος Ι. Ροδοκανάκης κλπ.» 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 617 τῆς 2 Νοεμβρίου 1882 ἐτέραν ληξιαρχικὴν πράξιν τοῦ ληξίαρχου Ἐρμουπόλεως καὶ Δημάρχου Δημ. Βαφιαδάκη ἐν ἣ ἀναφέρεται «ἐνεφανίσθη ὁ Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης κλπ.» 3) τὸ ἀπὸ 8 Ἰουνίου (ε. ε.) πιστοποιητικὸν τοῦ τελέσαντος τὸν γάμον του Ἐφημερίου Ἐμμ. Βλυσίδου βεβαιούντος ὅτι αὐθημερόν ἐστεφάνωσε αὐτὸν Πρίγκηπα Δημήτριον Ι. Ροδοκανάκην Ἀγγλον πολίτην.» 4) τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1882 πιστοποιητικὸν τοῦ ἀδεία τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τελέσαντος τὸν πρῶτον γάμον τοῦ ἱερέως Ἀγαθῶνος Σταθοπούλου βεβαιούντος ὅτι ἐστεφάνωσε αὐτὸν Πρίγκηπα Δημήτριον Ροδοκανάκην Ἀγγλον πολίτην». Ἐπειδὴ ἡ πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου του ἀδεία ἀπὸ 4 Ἰουνίου (ε. ε.) τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου πρὸς τὸν αἰδέσιμον πρεσβύτερον καὶ ἐφημέριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐμμ. Βλυσίδην περιέχει τὰ ἐξῆς: «Ἐπιτρέπεται σοι ἵνα στέψῃς τὸν Πρίγκηπα Δημήτριον Ροδοκανάκην μετὰ τῆς Εὐθυμίας Λαζ. Σαμοθράκη, Σακελλαρίου εἰς γάμου κοινωνίαν ἀμφοτέρους». Ἐπειδὴ γάμος ἀνευ προηγουμένης ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας θεωρεῖται ἄκυρος καὶ μὴ ὦν ἡ δὲ ἀδεία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἶναι τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν ταυτότητα τοῦ νυμφευθέντος, ὁ δὲ ληξίαρχος δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς ὀνοματεπωνυμίας τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀδείᾳ. Ἀφοῦ δὲ διὰ τῆς ἀδείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σύρου ἐπετραπῆ ἡ στέψις τοῦ Πρίγκιπος Δημητρίου Ροδοκανάκη ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ καταχωρίσῃ ἐν τῇ πράξει τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου συνφθὰ τῇ περιεχούσῃ αὐτὸ ἐκκλησιαστικῇ ἀδείᾳ. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ἀστυ-

αυτοῦ Νόμου πᾶσα διόρθωσις ληξιαρχικῆς πράξεως γίνεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τηρεῖται δὲ ἡ τοῦ ἄρθρου 640 ἐπ' ἀναφορᾶς διαδικασίᾳ. Ἐπειδὴ ἐν τῇ προκειμένῃ ληξιαρχικῇ πράξει οὐ μόνον μετεβλήθη ἡ δὴλωσις τοῦ, ἀλλὰ καὶ οὐδόπως ἐτηρήθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου κατὰ τὸ ὅποιον ἡ ληξιαρχικὴ πράξις θέλει περιεχεῖν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, ὡς δὲ προκύπτει ἐκ τῆς προσαγομένης ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ ἀπὸ 25 Ἰουνίου (ε. ε.) ληξιαρχικῆς πράξεως δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως οὔτε ἡ κατοικία τῶν συζύγων καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, ἐπομένως δέον νὰ διορθωθῇ ἡ πράξις ὡς ἑξῆς: «ἐνεφανίσθη κλπ. ὁ ἱερεὺς Ἐμμ. Βλυσίδης κλπ. ὁ Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης ἐτῶν 54 γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἐρμουπόλει πολίτης καὶ ὑπήκοος Ἀγγλος κτηματίας υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ροδοκανάκη κτηματίου καὶ τῆς Ἀριέττας συζύγου Ἰωάννου Ροδοκανάκη τὸ γένος Θ. Κορσεῖου γεννηθέντων ἐν Χίφ ἀποβιωσάντων δὲ ἐν Ἐρμουπόλει τῇ κατοικίᾳ τῶν, καὶ ἡ Εὐθυμία Σαμοθράκη ἐτῶν 26 γεννηθεῖσα ἐν Τήνῳ κατοικοῦσα ἐν Ἐρμουπόλει θυγάτηρ τοῦ Λαζάρου Ἐμμ. Σαμοθράκη καὶ τῆς Πηνελόπης Φιλιππότη Μοροζίνη γεννηθέντων ἐν Τήνῳ κατοικούντων δ' ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἐδήλωσαν ὅτι κλπ.» (ἄρθρον 75 Ἀστυκοῦ Νόμου). Διὰ ταῦτα ἐξαίτεται ὅπως διορθωθῇ ἡ περὶ τοῦ γάμου τοῦ ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ ληξιαρχοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ ὑποχρεωθῇ ὁ ληξιαρχὸς ὅπως ἐγγράψῃ τὴν διορθωτέαν πράξιν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ὡς ἑξῆς: «ἐνεφανίσθη κλπ. ὁ Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης ἐτῶν 54 γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἐρμουπόλει πολίτης καὶ ὑπήκοος Ἀγγλος, κτηματίας υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ροδοκανάκη κτηματίου καὶ τῆς Ἀριέττας συζύγου Ἰωάννου Ροδοκανάκη τὸ γένος Θ. Κορσεῖου γεννηθέντων ἐν Χίφ ἀποβιωσάντων δὲ ἐν Ἐρμουπόλει τῇ κατοικίᾳ τῶν καὶ ἡ Εὐθυμία ἐτῶν 26 γεννηθεῖσα ἐν Τήνῳ κατοικοῦσα ἐν Ἐρμουπόλει θυγάτηρ τοῦ Λαζάρου Ἐμμ. Σαμοθράκη καὶ τῆς Πηνελόπης Φιλιππότη Μοροζίνη γεννηθέντων ἐν Τήνῳ κατοικούντων δὲ ἐν Ἐρμουπόλει κλπ.» Τῆς αἰτήσεως ταύτης τὸ Συμβούλιον τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 223 (ε. ε.) πράξεώς του ὤρισε δικάσιμον τὴν σήμερον καὶ εἰσηγητὴν τὸν νεώτερον κατὰ τὴν συνεδριάσιν δικαστὴν. Προκειμένης ὅθεν σήμερον συζητήσεως αὐτῆς.

Ἀκούσαν τὸν εἰσηγητὴν δικαστὴν ἀναγνόντα τὴν ἐκθεσίν του. Τοὺς πληρεξουσίου τοῦ αἰτούντος ἀναγνόντας καὶ προφρικῶς ἀναπτύξαντας τὰς ἐγγράφους αὐτῶν προτάσεις.

Τὸν εἰσαγγελεύοντα γνωμοδοτήσαντα.

Διελθὸν τὴν Δικογραφίαν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ συνωδᾶ τοῖς 54 τοῦ Τ'ΙΑ'. Ἀστυκοῦ Νόμου καὶ 640 ἐδ. 5 Πολ. Δικονομίας νομίμως ἡ ἀπὸ 27 Ἰουνίου (ε. ε.) αἰτήσις περὶ διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει τελεσθέντος γάμου τοῦ αἰτούντος εἰσάγεται διὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾶς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου νομίμως προτιμηθεῖσα.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν διὰ τῆς εἰρημένης αἰτήσεως καὶ τῶν προτάσεων αὐτοῦ παραπονεῖται ὅτι ὁ ληξιαρχὸς

Ἐρμουπόλεως ἐκ τῆς νομίμως γενομένης ἐνώπιον τοῦ του δηλώσεως διέγραψε 1) τὴν λέξιν «Πρίγκηψ» ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ 2) τὰς λέξεις «Ἀγγλος» τὴν πατριδὰ προσθεῖς «τὴν πατριδὰ Ἐρμουπολίτης» ἐν τῇ συναχθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 71 ληξιαρχικῇ πράξει. Πρὸς δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ληξιαρχικὴ πράξις δὲν ἀναφέρει κατὰ τὸ ἄρθρον 75 τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων οὔτε τὴν κατοικίαν τῶν γονέων αὐτῶν καὶ κατὰ ταῦτα αἰτεῖται τὴν διόρθωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 71 ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ ἔτους τούτου.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἄρθρων 32, 35, 44, 45, 46 καὶ ἄλλων τοῦ ἀστυκοῦ Νόμου προκύπτει ἀναμφισβητήτως ὅτι ὁ ληξιαρχὸς ὀφείλει νὰ καταγράψῃ τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ γεννήσεως, γάμου, ἀποβιώσεως, μεταβολῆς ἢ προσθήκας ὀνομάτων, ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, υἱοθεσίας καὶ διαζύγια ἀδιακρίτως ἂν αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς πρόσωπα ξένης ὑπηκοότητος ὡσάκεις πληρωφορηθῇ ταύτας ἀρμοδίως εἴτε παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἢ ὑποχρεουμένων ἐκ τοῦ νόμου τούτου προσώπων ἢ καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως (μεταβαίνων μάλιστα καὶ αὐτοπροσώπως ἄρθρ. 78) τηρῶν κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν τούτων πράξεων τὰς νομίμως διατυπώσεις συνεπῶς καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 43 δυνάμει τῆς ὁποίας προέβη φαίνεται εἰς τὰς ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ αἰτούντος διαγραφὰς. Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ἀστυκ. Νόμου ἔχοντος εἰς ληξιαρχοὺς δὲν δύνανται νὰ καταχωρίσωνται εἰς τὰς παρ' αὐτῶν συντασσόμενας ληξ. πράξεις, οὔτε λόγῳ σημειώσεως οὔτε καθ' οἰανδήποτε ἄλλον τρόπον, ἄλλο τι ἐκτὸς τῶν δηλώσεων ὅσα συγχωρεῖται κατὰ νόμον νὰ γίνωνται ὑπὸ τῶν ἐμφανιζομένων, εὐ νομοθέτης ἀπέβλεψε εἰς τὸ νὰ κανονίσῃ ὁμοιόμορφον τύπον ληξ. πράξεως, περιεχούσης ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν του οὐσιώδες καὶ χρήσιμον πρὸς ταύτην καὶ πρὸς τοῦτο συνώδευσε τὸν περὶ ληξ. πράξεως νόμον μεθ' ὑποδειγμάτων πρὸς τοὺς ληξ. ἀρχοὺς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ διὰ τῆς ὁμοιοαρχικῶν πράξεων καθ' ὅλον τὸ Κράτος, οὐδόπως βεβαίως ἠθέλησε ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν σαφήνειαν τῶν ἐν οὐσιωδῶς ἠθέλησεν, ἀλλὰ δὲν ὤρισεν, ὡς αὐτονοήτως ἐν τῷ σκοπῷ του ἐγκείμενον, καὶ δὴ ὡσάκεις διασάφηδι, τὴν ταυτότητα δηλονότι τοῦ ὀνοματεπωνύμου δι' οὐ πρωτίστως καὶ ἀμέσως τὰ πρόσωπα διακρίνονται αὐτῶν σχέσεων καὶ ἐνεργειῶν, ἢ τὴν ἐθνικότητα τοῦ δηλούντος προσώπου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸν γενικὸν τοῦ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου κανόνα ὁ νόμος τοῦ τόπου διέπει τὴν πράξιν (Locus regit actum), ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐπὶ τοῦ γάμου, τὸ κῦρος ἐπομένως τοῦ γάμου κρίνεται κατὰ τὸν Νόμον τῆς χώρας ἐνθα ἐτελέσθη αὐτός, εἰς τρόπον ὥστε ὅταν πρόσωπόν τι νυμφεύηται ἐν ἄλλῃ χώρᾳ ἐκτὸς τῆς ἐκτου, τηρῶν τὰς τοπικὰς διατυπώσεις, ἢ νομιμότης τοῦ γάμου τούτου δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ πλην ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ἀλλοδαπῶν νόμων, ἄνευ ἄλλης τινὸς ἐξαίρεσεως, ἐκτὸς τῆς πηγαζούσης ἐκ τῆς προφανοῦς προθέσεως ὑπεκφυγῆς τῶν διατάξεων τοῦ προσωπικοῦ θε-

αμου ή καταδολιεύσεως του νόμου του τόπου της καταγωγής. Αί συνέπειαι όμως του γάμου του άλλοδαπου διέπονται υπό των νομων του Κράτους, ου διατελεί ούτος υπήκοος, ως λ. χ. τα κληρονομικα δικαιώματα και άλλα: εκ του γάμου έννομοι προσωπικαι σχέσεις. 'Επειδή προς τούτους ο άλλοδαπος έν Ελλάδα, κατά το άρθρον 13 'Αστικού νόμου, απολαμβάνει επίσης των αστικών δικαιωμάτων ως ο 'Ελλην, εκτός έν νόμοι του 'Ελληνικού Κράτους μη τροποποιούμενοι: διά συνθηκών αποδιδωσιν αστικών τι δικαιώμα εις μόνους τους ήμεδαπούς. 'Επειδή, κατά τ' άνωτέρω, άρου εκ των προσαγομένων επισήμων έγγραφων 1) του άπό 20 Μαρτίου 1869 Β. Διατάγματος του ήμετέρου Κράτους δι' ου έπετράπη τω αίτούντι Δημ. Ροδοκανάκη νά παραιτήσει την 'Ελλην. 'Εθνικότητα, και άναλάβη την 'Αγγλικήν 2) του ύπ' αριθ. 1931 της 1 'Ιουλίου 1895 πιστοποιητικόν του Δημάρχου 'Ερμουπόλεως έξ ου προκύπτει ότι ο αίτων διεγράφη εκ του Δημοτολογίου του Δήμου 'Ερμουπόλεως ως παραιτηθείς της 'Ελληνικής εθνικότητας 3) του έν πρωτοτύπω και μεταφράσει προσαγομένου ύπ' αριθ. 6 της 3 'Νεβρίου 1870 πιστοποιητικου ή άναγνωρίσεως του 'Υπουργείου των έσωτερικών Λονδίνου πολιτογραφήσεως του αίτούντος και όρκίσεως τούτου ως Βρετανου υπό το όνομα «ο Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης», 4) του άπό 17 'Αυγούστου 1871 διαβατηρίου του 'Υπουργείου των 'Εξωτερικών 'Αγγλίας, θεωρηθέντος και έν τή έν 'Αθήναις Πρεσβεία της Βρετανικής Μεγαλειότητος την 15 'Ιουλίου 1875, επίσης φέροντος το όνομα «Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης» προκύπτει ότι ο αίτων είναι "Αγγλος υπήκοος, τελέσας δε ως τοιοϋτος τους γάμους του έν 'Ερμουπόλει της 'Ελλάδος την 4 'Ιουνίου 1895 κατά τα έν 'Ελλάδι περι γάμου ισχύοντα, όρθόδοξος ών μετά όρθόδοξου 'Ελληνιδος, ώφειλε διά νά έχη κύρος ο γάμος του νά συμμορφωθ ή και προς το άρθρον 74 του 'Ελλ. 'Αστικού Νόμου, και όντως συμμορφώθη προς αυτό δηλώσας νομίμως και έμπροσθεν ενώπιον του ληξιαρχου 'Ερμουπόλεως την τέλεσιν του γάμου αυτού. 'Επειδή, άρου ο αίτων δέν είναι 'Ελλην, αλλά υπήκοος "Αγγλος, έπεται ότι έν ούτος έχη τίτλον ευγενείας ή διακρίσεως κατά τους νόμους της 'Εθνικότητος αυτού, ήτις έπιτρέπει τους τίτλους, δύναται νά φέρη αυτόν και έν τή άλλουδαπή και δη και έν 'Ελλάδι άναποσπαστως μετά του όνόματος ουτινος αποτελει μέρος, και πών πρόσωπον έχει το δικαίωμα ν' άπαραιτήσει όπως γείνη μνηεία αυτού έν τή ληξιαρχική πράξει. (Laurent, Principes de droit civil, Τόμος II, σελις 32) χωρίς διά τούτο νά θίγηται το ήμέτερον Σύνταγμα, καθ' ο μόνον (άρθρον 3 Συνατάγματος) εις τους πολίτας "Ελληνας τίτλοι ευγενείας ή διακρίσεως ουτε απονέμονται ουτε άναγνωρίζονται ή νά προσβήλληται ή ισότης των πολιτών 'Ελλήνων ενώπιον των νόμων. 'Εν τούτοις δέν πρόκειται σήμερα το Δικαστήριον ως και πάσα άλλη 'Ελληνική αρχή ουτε τίτλον ευγενείας του αίτούντος ν' άναγνωρίση ουτε καν περι της πραγματικότητος ή μη τούτου ν' άπασχοληθ ή άλλ' άπλως νά εξετάση εκ των προσαγομένων σ'ύν τή αίτήσεϊ του έγγραφων το βάσιμον του ισχυρισμου του ότι ως Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης είναι γνωστός έν 'Αγγλία ής είναι υπήκοος, και συνεπώς αν ή έν αρχή του όνόματος Δημ. Ροδοκανά-

κης λέξις «Πρίγκηψ» άποτελει μέρος του όνόματος αυτού έν 'Αγγλία και έχη εκ τούτου συμφέρον, ώστε σπουδαίως και ουχι εκ ματαιοδοξίας νά αίτη ούτος την ουτω πως κατά την δήλωσιν αυτού ενώπιον του ληξιαρχου διορθωσιν του όνόματος του έν τή επιδικω ληξιαρχική πράξει. 'Επειδή εκ των έν τή άνωτέρω 7. σκέψει περιγραφημένων ύπ' αριθ. 3 και 4 έγγραφων ήτοι 1) του έγγραφου της 'Αγγλικής υπηρεότητος και όρκίσεως αυτού ως τοιοϋτου, και 2) του δικατηρίου έν οι: φέρεται «ως Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης» ως επίσης και εκ της λοιπής έν τή διεγραφία άλληλογραφίας του αίτούντος μετά των έν 'Αγγλία και άλλαχου προσώπων και λοιπων έγγραφων πεθεται το Δικαστήριον ότι ο αίτων ως Πρίγκηψ Δημ. Ροδοκανάκης είναι γνωστός έν 'Αγγλία συνεπώς έχει έννομον συμφέρον όπως τεθ ή ουτω το όνομα του έν τή ληξιαρχική πράξει, άρου ως εΐρηται, θα κανονιση τας έν 'Αγγλία συνεπειας του γάμου κατά τους 'Αγγλικούς νόμους. Τοσούτω δε μάλλον το Δικαστήριον ου μόνον πείθεται, αλλά και θεωρεί ως νομίμως και ουσιωδώς διορθωτέαν την ληξιαρχικήν πράξιν διά της λέξεως «Πρίγκηψ» καθ' όσον και προηγούμεναι έν 'Ελλάδι σχέσεις αυτού του αίτούντος και ιδίως περι του πρώτου αυτού γάμου έν 'Ελλάδι έκανονισθησαν υπό το όνομα «Πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης» και δη εις επισήμους άδειας 'Εκκλησιαστικών 'Ελλην. αρχων 'Αθηνών και 'Ερμουπόλεως και ληξιαρχικας πράξεις των ληξιαρχων 'Αθηνων και αυτού της 'Ερμουπόλεως, ήτοι τας έν τή αίτήσεϊ και τω ιστορικω της παρούσης μνημονευόμενας λεπτομερως και προσαγομένας νομίμως. 'Επειδή και ανεξαρτήτως πάντων τούτων, άφ' ου ή εκκλησιαστική ένταϋθα αρχή ή κατά νόμον έρευνήσασα την ταυτότητα του προσώπου όπως έπιτρέψη άδειαν του 6. τούτου γάμου του αίτούντος εξέδωκε τοιαύτην, όπως στεφθ ή Πρίγκηψ Δημήτριος I. Ροδοκανάκης μετά της Εύθυμίας Λαζάρου Σαμοθράκη Σακκελαρίου κλπ. [όρα προσαγομένην ύπ' αριθ. 89 της 4 'Ιουνίου 1895 άδειαν του 'Αρχιεπισκόπου Σύρου Τήνου και Μήλου] και ουτως έγινε το ή στέψις ως πιστοποιει ο τελέσας τον γάμον έφημέριος 'Εμμ. Βλυσίδης, Οικονόμος [όρα το άπό 8 'Ιουνίου 1895 σχετικόν πιστοποιητικόν], ώφειλεν ο ληξιαρχος 'Ερμουπόλεως νά καταχωρήση έν τή ληξιαρχική πράξει το όνομα του συζύγου συνωδ ή περιεχούση αυτό εκκλησιαστική άδεια, ήτις είναι το μόνον έγγραφον κατά τους νόμους ήμών, ους ο αίτων ήκολούθησε, το προσδίδον κύρος εις τον γάμον και αποδεικνύον μέχρις άνταποδείξεως την ταυτότητα του νυμφευθέντος και δέν ήδύνατο ν' απομακρυνθ ή της όνοματεπωνυμίας «Πρίγγιπος Δημητρίου Ροδοκανάκη.

'Επειδή ως προς την διαγραφτέαν φράσιν της δηλώσεως «την πατρίδα "Αγγλος» και της άντ' αυτής τεθείσης υπό του ληξιαρχου «την πατρίδα 'Εμουπολίτης» δέν έμμένει ο αίτων νά τεθ ή λέξις «πατρίς» αλλά το «πολίτης και υπήκοος "Αγγλος» όπερ δέν προσκρούει εις την σαφήνειαν ή αλήθεια της ληξιαρχικής πράξεως, άρου άλλως θα τεθ ή τάπος της γεννήσεως αυτού, της συζύγου του, και των γονέων αυτών κατά το άρθρον 75.

'Επειδή λίαν βασίμως ο αίτων ζητεί κατά το άρθρον 75 του 'Αστικού Νόμου και κατά το σχετικόν

τοῦ νόμου τούτου ὑπόδειγμα νὰ συνταχθῆ ἡ ληξιαρχική πράξις τοῦ γάμου του κατὰ τὴν δὴλωσιν του, ἥτοι νὰ περιλάβῃ τὰν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας τῶν συζύγων καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ προκειμένη τοῦ αἰτουῦντος αἴτησις ὡς νόμιμος καὶ βάσιμος καὶ ὑποχρεωθῆ ὁ ληξιαρχὸς ὅπως ἐγγράψῃ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τὴν διορθωτέαν ληξιαρχικὴν πράξιν κατὰ τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ καὶ τῷ ἀρθρῷ 75 τοῦ Ἄστυκ. Νόμου καὶ τὸ σχετικὸν ὑπ' ἀριθ. 75 ὑπόδειγμα ὡς ἐξῆς: «Ἐνεφανίσθη κλπ. ὁ Πρίγκηψ Δημήτριος Ῥοδοκανάκης ἐτῶν 54 γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἐρμουπόλει πολίτης καὶ ὑπὸ ἄλλοις Ἄγγλος, κτηματίας, υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ῥοδοκανάκη κτηματίου καὶ τῆς Ἀρριέτας συζύγου Ἰωάννου Ῥοδοκανάκη τὸ γένος Θ. Κορεσίου γεννηθέντων ἐν Χίῳ, ἀποβιωσάντων δὲ ἐν Ἐρμουπόλει τῆς κατοικίᾳ των, καὶ ἡ Εὐθυμία ἐτῶν 26 γεννηθεῖσα ἐν Τήνῳ κατοικοῦσα ἐν Ἐρμουπόλει θυγάτηρ τοῦ Λαζάρου Ἐμμ. Σαμοθράκη καὶ τῆς Πηνελόπης Φιλιππότῃ Μοροζίνη, γεννηθέντων ἐν Τήνῳ κατοικούντων δὲ ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἐδήλωσαν ὅτι κλπ.» [Ἄρθρον 75 Ἄστυκ. Νόμου].

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν ἀπὸ 27 Ἰουλίου (ε. ε.) αἴτησιν ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον.

Διατάσσει τὴν διορθωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ 71 (ε. ε.) περὶ τοῦ γάμου τοῦ αἰτουῦντος ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως ἐν τοῖς σχετικοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ, καί.

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξῆς εἰς βάρος τοῦ αἰτουῦντος.

Ἐκρῆθη ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τῇ 8 Ἰουλίου 1895 καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 10 Ἰουλίου 1895.

Ὁ Προεδρεύων

Ἰω. Καψόπουλος

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Γιαν. Καντζηλιέρης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Σύρος 12 Ἰουλίου 1895.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

A. N. Γαβαλλᾶς.

(T. Σ.)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ἐτι ἀνεμώδης, τρικυμία δὲ σφοδρὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ὡς εἰ εὐρισκόμεθα ἐν μέσῳ χειμῶνι.

— Χθὲς πρῶτ' ἐγένετο ἀπόπειρα κλοπῆς εἰς τὴν κατὰ τὴν θέσιν Βαπόρια οἰκίαν τοῦ κ. I. X. Πεστεμαλιζόγλου, ἀκατοίκητον, διότι οὗτος διαμένει εἰς τὴν ἐξοχὴν.

— Ὁ πρότινος ἀποστρατευθεὶς συμπολίτης ἡμῶν Ἀνώτερος Οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Ἀριστείδης Γαλασιδῆς ἀποκατέστη οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα.

— Ἀφίχθεις τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Ῥώμης ὁ ἀρτι ἀναρρηθεὶς Ἐπίσκοπος τῶν ἐν Σύρῳ Καθολικῶν Πανιερώτατος κ. Θεόδωρος Πόλιτος, ἐγένετο δεκτὸς ἐγκαρδίως καὶ μετὰ μεγαλοπρεπείας ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ του ποιμνίου.

— Οἱ παραστάτες εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ κατὰ

τὴν συνοικίαν Καρδαμυλίτικα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας συμπατριώτιδος δεσποινίδος Μαριγῶς Τσαγκάρη διευθυνομένου ιδιωτικοῦ σχολείου μᾶς παρεκάλεσαν νὰ συγχαρῶμεν αὐτὴν διὰ τὰς προόδους τῶν εἰς αὐτὸ μαθητευόντων.

— Συγχαίρομεν τῷ καλῷ χοροδιδασκάλῳ κ. Ν. Πρέγκα τελέσαντι τὴν Πέμπτην τοὺς γάμους του μετὰ τῆς δεσποινίδος Σοφίας Τσιμη. X. Σ.

— Συγχαίρομεν τῷ φίλῳ κ. Γ. Νομικῷ Ἐργοστασιάρχῃ βυρσοδεψεῖου ἀποκλήσαντι υἱὸν ὄν ἀναδεχθεὶς ὁ κ. Δημήτριος Κωσταρᾶς ὀνόμασας Στυλιανόν. Δ. Μ.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὅπως παραθερίσῃ εἰς Χρούσα ὁ ἐν Ἀθήναις Ἐφέτης κ. Λάμπρος Ραῖλος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ τῆς ἐν Βουλγαρία καὶ Σερβίᾳ ἐπ' ἐμπορίᾳ ἐκδρομῆς ὁ κ. Γεώργιος Φακίρης. Ἐπίσης ἐπανήλθεν ὁ κ. Μιχαὴλ Γιαννουκάκης καὶ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Ν. Ζερβὸς καὶ ὁ μηχανικὸς κ. Γ. Σταματιᾶδης.

— Διαμείνας δύο ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν καὶ πάση τῇ Συριανῇ οἰκογενεῖᾳ κ. Ἀμβρόσιος Π. Αὐγερινός.

— Ἐνῶ τὸ φύλλον ἡμῶν ἦτο ἐτοιμον ἠγγέλη ὁ θάνατος ἀγαθοῦ συμπολίτου τοῦ ἐκ Χίου **Ἐπαμεινώνδα Φακίρη**, περὶ τοῦ ὁποῦ θέλομεν γράψαι εἰς τὸ προσεχές.

— Ὁ φίλτατος συμπολίτης κ. Ἰωάννης Α. Κρίνος τραπεζίτης ἐθρήνησε ἀγαπητὸν τέκνον, τὴν ἑπταετη του **Κατέναν** ἀποθανοῦσαν ὑπὸ δεινῆς νόσου, καὶ ἥς μάταιος ὑπῆρξε καὶ ὁ ἀγὼν τῆς ἐπιστήμης καὶ αἰετὸς περιποιήσεις τῶν γονέων. Ὁ Θεὸς νὰ παρηγορήσῃ τοὺς γονεῖς τοῦ θανόντος μικροῦ ἀγγέλου.

— Ἐπίσης ἀποθανὼν ἐκηδεύθη ὁ **Ἰωάννης Βρυώνης** ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως μεγαλεμπόρων, ἀνὴρ χρηστὸς καὶ ἀγαθός. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν του.

— Ἐπίσης ἀπέθανε νεωτάτη τὴν ἡλικίαν ἡ **Ἀθηνᾶ** σύζυγος τοῦ γνωστοῦ βιβλιοδέτου κ. Ρίζου Πολυμέρη, γυνὴ ἀγαθὴ καὶ ἔχουσα πάντα τὰ προτερήματα τοῦ μκακίτου πατρὸς αὐτῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἐφημερίου τῆς Κοιμήσεως Μιχαὴλ Ἀράπη. Συλλυπούμενοι τῷ συζύγῳ τῆς θανούσης εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης ἡμῶν κ. Τιμοθέων Ἀμπελάς ἐθρήνησε τὴν ἀγαπητὴν αὐτοῦ **Ἑλλην**. Ὁ Θεὸς νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τοὺς συμμετασχόντας τῆς λύπης μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μου ἀδελφοῦ **Ἰωάννου** καὶ τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ συμπολίτας ἐκφράζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου.

Χαράλαμπος Σ. Βρυώνης

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἰωάννου Κρίνου εὐχαριστοῦσι καὶ δημοσίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν συμμετασχόντων τῆς θλίψεως τῶν συμπολίτας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πολυφιλήτου αὐτοῖς **Κατένας**.